

[Viggo Starcke.]

tvinges nærmere sammen inden for NATO — i så fald er det en politik med meget store og lange linjer.

Det, som ængster mig, er, at hvis et europæisk fællesmarked garderer sig udadtil med høje toldmure, risikerer man, at de såkaldt underudviklede lande — dette vigtige problem i verdenspolitikken — forbitres i deres følelser, drives sammen og måske drives ad Rusland til, hvorimod en frigørelse af handelen over for de underudviklede lande dels vil være med til at drage dem nærmere til Europa, dels vil give Europa den fordel, at de billige varer, som disse lande kan frembringe, vil komme det europæiske marked til gode.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen talte i sit indlæg — som ikke handlede videre meget om det, der står på dagsordenen i dag — om den fare, der kunne ligge i, at de amerikanske overskudslagre kunne blive væltet ind over et sådant europæisk fællesmarked. Ja, det er en mulighed, og det kan skabe visse komplikationer; men jeg vil gerne understrege, at hvis de amerikanske overskudslagre væltes ind over Europa, bliver det den amerikanske skatteborger, som kommer til at betale det; derimod foreligger der, til oplysning for det ærede medlem hr. Aksel Larsen, så vidt jeg kan se, ingen risiko for, at Rusland vil vælte sine overskudslagre ind over Europa — for der findes nemlig ingen, de har ingen overskudslagre i Rusland.

Al den økonomiske hjælp, som De Forenede Stater har givet Europa, ca. 400 000 mill. kr. i årenes løb, i Marshallhjælp og anden hjælp, har ikke kunnet købe Amerika taknemlighed og goodwill, men har tværtimod skabt en mistro i Europa over for Amerikas motiver. Henry Hazlitt har gentagne gange, både i New York Times, News Week og The Free Man, skrevet, at den amerikanske økonomiske hjælp til Europa har gjort mere skade end gavn, fordi den har finansieret planøkonomien i Europa, den har finansieret statssocialismen i Europa, og den har finansieret inflationen i Europa, og hvis Amerika ikke havde øst alle disse hundreder af milliarder ud over Europa, ville den økonomiske politik, hvis likvidering vi i dag står over for, have været likvideret for længe siden, fordi den ikke

kunne gennemføres uden den amerikanske økonomiske hjælp.

Ser man i de fremstillinger, som har været tilgængelige, på alle de undersøgelser, der har været foretaget af eksperterne, og på alt, hvad der forudsiges at dukke op af problemer, både inden for en toldunion og inden for et frihandelsområde, alle de mange kontrolbestemmelser og alle de mange konflikter, som skal bilægges i fremtiden, synes jeg, at konklusionen må blive den simple: hvor er frihandel egentlig noget genialt noget, fordi det er så uhyre enkelt, naturligt og ligetil. Men jeg vil indrømme, at realistisk ligger det sådan, at det i Danmark ikke er muligt at få et politisk flertal for, at Danmark selv skal begynde at afvikle sin told og sine restriktioner, og der foreligger slet ikke nogen politisk mulighed for i øjeblikket at formå de andre europæiske stater til at gøre noget lignende. Derfor må den næste konklusion blive, at disse planer her må skønnes at være et fremskridt, selv om det er et kompliceret fremskridt, og at man i hvert fald bør foretrække et kompliceret fremskridt for en kompliceret stilstand.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag):

Der er af flere af de ærede ordførere efterlyst en udtalelse fra regeringshold om forholdet mellem arbejdet for det nordiske fælles varemarked og de europæiske planer, vi her står over for. Den ærede ordfører for forespørgerne gjorde mig endda den ære at citere en udtalelse, jeg havde fremsat under åbningsdebatten i oktober måned. Denne udtalelse lød — jeg må måske have lov til at gentage guldkornet — således (sp. 234):

„Jeg tror at turde sige, at vi i det teknisk-økonomisk forberedende arbejde er længere fremme. Dermed være intet sagt om, hvorvidt det er de nordiske eller de vesteuropæiske planer, der har størst chance for hurtigst at opnå at få en positiv politisk beslutning bag sig.“

Denne udtalelse synes jeg egentlig godt kan holde til at blive gentaget i dag. Det er rigtigt, at vi i oktober i de tekniske forberedelser af det nordiske fælles varemarked var længere fremme, end man på europæisk hold var i den tekniske forberedelse af de varemarkeder, der dér er tale om; om vi stadig er længere fremme i den tekniske forberedelse, tør jeg ikke sige, men